12/03/2019

ΙΩΑΝΝΗΣ: Ο Άγιος που “ανθίζει” τους Βουλγάρους

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Κώστα Παναγόπουλου

Τον είπαν υποκριτή, όπως συνηθίζεται, εξάλλου, προς τους περισσότερους νέους, οι οποίοι κλίνουν προς την πνευματική ζωή. Αυτοί, δηλαδή, να δέχονται αναίτιες επιθέσεις.

Αστόχησε, όμως, ο φθόνος τους, όταν ο νεαρός πουλώντας τα υπάρχοντα του, κουρεύτηκε πλέον μοναχός της υπακοής και της ταπείνωσης, αξιούμενος σε σύντομο χρονικό διάστημα θεϊκών οπτασιών και άλλων παρομοίων υψηλών πνευματικών βιωμάτων.

Ζούσε σε καλύβα μέσα στα σπλάχνα του βουνού. Έτρωγε άγρια βότανα. Φορούσε ένα ένδυμα από δέρμα, όπως το υποθέτουμε φτωχό, μισοσβησμένο και τριχίσιο, όπως του Άγιου Ιωάννου του Προδρόμου. Τον έλεγαν και εκείνον Ιωάννη και άρα δικαίωνε το όνομα του μέσα στα κακοτράχαλα της ερήμου και μέσα στην παρόμοια ασκητική ζωή.

Πήγε και μπήκε και έζησε ολόκληρος μέσα σε μία κουφάλα δένδρου εντός της αδιάβατης ερήμου του όρους Ρίλα. Παραδόξως, πήγε εκεί και ξάφνου άνθισε ο τόπος της ερήμου, φυτρώνοντας γύρω του ρεβίθια (!) από τα οποία τρέφονταν ο ίδιος, αλλά αργότερα και κάμποσοι άλλοι. Πέραν που λίγο αργότερα, σε μία άλλη

περίοδο του βίου του, κατέβαζαν οι Άγγελοι φαΐ, ένα ένα τα καρβέλια το ψωμί (!) αποκλειστικά για τον Άγιο Ιωάννη της Ρίλας, τα οποία εγεύθησαν κάποτε και μερικοί απεσταλμένοι του Βασιλέως Πέτρου της Βουλγαρίας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΤΡΟΣ ΣΕ ΔΙΑΡΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

Άλλοτε, οι άνθρωποι ξεραίνουν έναν τόπο, και, άλλοτε, ο τόπος ανθίζει από άνθρωπο. Άλλοτε, οι Βασιλείς έψαχναν τους Αγίους, καθώς τώρα οι Άγιοι αναζητούν τους Βασιλείς με αγωνία, για να τους πουν ότι τα έθνη γκρεμίζονται, αλλά, δεν τους βρίσκουν.

Ο Βασιλεύς Πέτρος της Βουλγαρίας περιέβαλλε τον Άγιο Ιωάννη της Ρίλας με μεγάλο σεβασμό, με διαρκή αναζήτηση γονυκλισίας, συνομιλίας, επικοινωνίας με τον άνθρωπο του Θεού. Γράφει, κάποτε, ο ίδιος ο Βασιλεύς προς τον Άγιο Ιωάννη στις ερήμους:

«Ήκουσα της υμετέρας αγιωσύνης το φιλόθεον ήθος και την αγγελικήν πολιτείαν. Όθεν επεθύμησα να ιδώ την σην οσιότητα, ελπίζωντας να απολαύσω πολλήν

ωφέλειαν εκ της συνομιλίας μας».

Άλλοτε, οι άρχοντες του λαού έβλεπαν την αδυναμία τους να σταθούν επαξίως χωρίς την εύνοια του Θεού και τη διάκριση στις αποφάσεις τους, ως μάννα εξ ουρανού εκ μέρους Του:

«Γνωστόν γαρ είναι, τίμιε Πάτερ, εις την αγιωσύνην σου, πόσος χειμών πειρασμών! και πόσαι ταραχαί καταβυθίζουσι τας καρδίας των βασιλέων!».

«Φεύγε τας αδικίας και αρπαγάς» του αποκρίνεται, γραπτώς, ο Άγιος Ιωάννης.

Αφήνει προς τον Βασιλέα πατρική συμβουλή:

«Έχε, την μεν μνήμην του θανάτου, ωσάν αχώριστον σύζυγον. Τους δε αναστεναγμούς και τα δάκρυα, ωσάν φίλτατα τέκνα σου. Γενού ευπειθής και υπήκοος εις την Εκκλησίαν του Χριστού την Μητέρα σου, και τίμα τους εν αυτή πρωτοθρόνους, ήτοι τους Πατριάρχας».

Ο ΑΔΙΑΨΕΥΣΤΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ

Πικρό το παρόν, ή, έτσι φαίνεται. Εκλείπουν τέτοια παραδείγματα ηγετών, όπως του Βασιλέως Πέτρου, ή, τουλάχιστον στα φανερά. Το «άλλοτε» ήταν «άλλοτε» και το «τώρα» είναι «τώρα», μα και το «τώρα» έχει μέσα του «άλλοτε» – αρκετό, έστω κρυφό.

Ο αδιάψευστος ουρανός γνωρίζει ηγέτες του παρόντος, οι οποίοι διαβάζουν το Ψαλτήρι, που κάνουν ολόγιομο σταυρό, έχοντας μέσα στην καρδιά τους μία διάκριση εκ Θεού αταλάντευτη.

Ο Ιωάννης της Ρίλας του 9ου – 10ου αιώνος, ο Άγιος που ανθίζει τους Βουλγάρους και ο αληθινός προστάτης του έθνους τους, ας φωτίζει κάθε ηγέτη επί της Γης, κάθε άνθρωπο που διοικεί ανθρώπους υπό τον καύσωνα του πειρασμού και της αμφιταλαντεύσεως μεταξύ εγκοσμίου ή δόξης επουράνιας, αιωνίου.

Τις πληροφορίες για τον Βίο του Αγίου Ιωάννου της Ρίλας λαμβάνουμε από το «Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005» σε διαδικτυακή ανάγνωση από το Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού.